Drodzy Czytelnicy,

oddajemy do rąk Państwa grudniowy, ostatni numer *Kardiologii Polskiej* w roku 2008. Był to kolejny dobry rok dla pisma – uzyskaliśmy maksymalną liczbę punktów (10) w rankingu MNiSW, kontynuujemy starania o nadanie *impact factor,* publikując sporo prac oryginalnych. Zaangażowaliśmy się również w organizację Konferencji *Kardiologii Polskiej*, która odbędzie się w dniach 6–7 lutego 2009 r. w Poznaniu i na którą serdecznie wszystkich zapraszamy. Informacje dotyczące tego wydarzenia znajdą Państwo w niniejszym numerze pisma oraz na stronach internetowych wydawnictwa *Termedia* – organizatora konferencji.

Niniejszy numer pisma zawiera pięć prac oryginalnych, opisy przypadków, dwa artykuły poglądowe i inne stałe działy. Ponadto przygotowujemy polskie tłumaczenia najnowszych wytycznych ESC dotyczących zatorowości płucnej i zawału serca, które jednak ukażą się w osobnych suplementach, rozsyłanych razem z głównym numerem pisma.

Pierwsza praca oryginalna pochodzi z Poznania i dotyczy związków pomiędzy czasem trwania zespołu QRS w standardowym EKG a wydolnością wysiłkową, czynnością rozkurczową lewej komory oraz rodzajem patologii mięśnia sercowego u chorych z niewydolnością serca. Jeszcze raz się okazało, że ten prosty do zmierzenia parametr przynosi wiele cennych informacji o stopniu zaawansowania choroby, szczególnie u tych chorych, u których niewydolność serca ma tło inne niż niedokrwienne. Komentarz do pracy napisał doc. T. Zieliński z Warszawy.

Druga praca oryginalna powstała w Katowicach i opisuje losy chorych po zabiegu pomostowania aortalno-wieńcowego, u których utrzymuje się upośledzona czynność lewej komory. Autorzy przeprowadzili długotrwałą obserwację takich chorych i wykazali, że najważniejszymi parametrami świadczącymi o niekorzystnym rokowaniu były stopień nasilenia choroby wieńcowej i wartość frakcji wyrzutowej lewej komory. Co ciekawe, również i w tym badaniu czas trwania zespołu QRS miał istotne znaczenie prognostyczne, co jeszcze raz podkreśla znaczenie dokładnej analizy tego prostego parametru standardowego EKG. Komentarz do pracy napisał doc. T. Hirnle z Białegostoku.

Kolejna praca została nadesłana również z Katowic i porusza temat zwiększonego ryzyka zapadalności na chorobę wieńcową w przypadku nosicielstwa kilku polimorficznych wariantów badanych genów. Nie są to związki na tyle silne, aby na podstawie zbadania kilku polimorfizmów można było dokładnie oszacować ryzyko wystąpienia choroby wieńcowej, bo jest to choroba wielogenowa, a wpływ na jej pojawienie się ma jeszcze wiele innych czynników – na przykład czynniki środowiskowe. Wyłonienie jednak w przyszłości pełnej gamy genów kandydatów zwiększających ryzyko pojawienia się tej choroby może pomóc w identyfikacji zagrożonych osób. Ciekawy komentarz do pracy napisał doc. G. Dzida z Lublina.

Czwarta praca oryginalna pochodzi z Wrocławia i bada związki pomiędzy parametrami stanu zapalnego mierzonymi we krwi obwodowej a czynnością lewej komory po zawale serca. Okazuje się, że pomiar tych wskaźników (interleukiny i białko C-reaktywne) może pomóc w przewidywaniu wystąpienia zarówno dysfunkcji skurczowej, jak i rozkurczowej lewej komory w półrocznej obserwacji po zawale serca. Obszerny komentarz do pracy napisała doc. M. Janion z Kielc.

Ostatnia praca oryginalna została nadesłana z Poznania i bada znaczenie turbulencji rytmu serca (HRT) w niewydolności serca. Badanie na podobny temat publikowaliśmy w poprzednim numerze *Kardiologii Polskiej* – również i obecna praca wskazuje na istotne znaczenie analizy HRT w ocenie stopnia zaawansowania niewydolności serca oraz rokowania. Komentarz do pracy napisał doc. J.K. Wranicz z Łodzi.

Szanowni Czytelnicy! Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy Wam wszystkim zdrowia, spokoju i pomyślności.

Kolegium redakcyjne Kardiologii Polskiej